

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫਲਸ਼ੈ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਚ, ਆਰ ਖੰਨਾ, ਜੇ.

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰਾ,

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 605 ਸੀਟੀਐਫ 1964।

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1954 ਦਾ XXXVII)- ਧਾਰਾ 17- ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ- ਕੀ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਬਰਾਬਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣੇ- ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਵਰਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸਾਥੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਵਰਤੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਜੈਨ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ, ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਰੂਪ ਚੰਦ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਜੇਕੇ ਖੇਸਲਾ , ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੰਨਾ , ਜੇ. ਖੰਨਾ , ਜੇ.- ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਛਤਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ (ਨੰਬਰ 37) ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। 1954) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਛਤਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ 800/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 800/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ 21 ਜੂਨ 1963 ਨੂੰ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਜ਼ਾਰ ਢਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸਤੀ ਰਾਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿੱਥੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਹੇਠ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ੀ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਹਲਦੀ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ 90 ਪੈਸੇ ਵਿਚ 450 ਗ੍ਰਾਮ ਹਲਦੀ ਫੜੀ / ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੇਤਲ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਐਫ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਹਲਦੀ ਮਿਲਾਵਟੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 80 ਪ੍ਰਤੀ ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਸਟਾਰਚ ਸੀ। ਸੈਂ. ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ.ਜੀ., ਤਿੰਨਾਂ ਦੇਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਸਬੰਧੀ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ, ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿਛ ਦੇ ਦਿਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਛਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛਤਰ

ਸਿੰਘ ਸੀ। ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮਸਾਲਾ ਵੇਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹਲਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਛਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ - ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਫਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰੋਪਾਈਟਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਛਤਰ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜੋ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਪਿੰਡ ਸੋਹਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹਲਦੀ ਵੇਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਛਤਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ- ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਗਲਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਸੁਸਤ ਜਾਂ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸਾਬੀ ਸਨ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ, ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“17. (1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

“ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ”

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਕੰਪਨੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਡਾਇਰੈਕਟਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਲੈ ਕੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੰਮ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸਾਬੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਪਾਰਟਨਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ।, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Raj Kumar